

לעיבוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

צאם רבונ'ס

מעשיות

דעם רבינ'ס משלים

הגזלן והכובע

ריקם לביתתי? בכן, אני מבקש ממך שתהיה מורה בקנה שרפה שלך את הכובע שלי כדי שיהיה נכר שפגע בי גזלן. וכן עשה הגזלן. אחר-כך בקש ממנו עוד שיירה באיזה מקומות אחרים. בסוף השיב הגזלן אין לי עוד פילוויר [אבק שרפה-פצצה]. ואז כשהשיב שאין לו עוד פילוויר, ענה הנגזל עתה שאין לך עוד פילוויר בא לכאן, ותפס אותו בערפו וקרא לסיעתו והתגבר על הגזלן ונצחו. והנמשל מוכן להשומעים שעמדו באותו המעמד כשספר זאת:

(חיי מוהר"ן קצ"ח)

אמר משל, לענין אנשים הידועים הנכנסים אצלו שהם חכמים בעיניהם, וספרו לפניו כמה מעשיות של שטות הנמצאים בספריהם, אמר: בקרוב יכלה אצלם הכל, כי קל ומהרה לא יהיה להם מה לספר.

ואמר משל נאה, מה שמספרים מאחד שפגע בו גזלן ורצה לגזלו, ושאל אותו הגזלן: יש לך מעות? השיב: יש לי, בודאי אתן לך כל הממון בשביל נפשי. וגזל אותו הגזלן. אחר-כך אמר זה הנגזל אל הגזלן: איך אבוא לביתי בלי ממון? כי הייתי נע ונד מביתי כל-כך זמן ועתה איך אבוא

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה ז' - מזבוב ועכביש (2)

ואת הכתר לקחו ורחצו אותו, וחזרו ותלאום במקומם,

והקיץ המלה, והסתכל תכף על הדף שהגן עליו מאיזה נמוס של איזה אמה הוא, וראה שפנתוב בו הנמוס של ישראל,

והתחיל להסתכל (על הדף) בדרך אמת, והבין האמת לאמתו. וישב עצמו, שהוא עצמו בודאי יהיה ישראל, רק מה עושין להחזיר למוטב כלם להביאם להאמת?.

וישב עצמו שילך ויסע לבקש חכם שיפתור לו החלום כהגותו, ולקח עמו שני אנשים ונסע להעולם, לא כדרך המלה, רק פאיש פשוט,

והיה נוסע מעיר לעיר וממדינה למדינה ושאל איך נמצא חכם שיוכל לפתור חלום כהגותו. והודיעו לו ששם ושם נמצא חכם כזה. ונסע לשם, ובא אל החכם, וספר לו האמת, איך שהוא מלה וכבש מלחמות וכל המעשה שהיה, כנ"ל, ובקש ממנו לפתור חלומו.

והשיב לו: אני בעצמי איני יכול לפתור, רק שיש זמן באותו יום באותו חדש, ואזי אני מקבץ כל סממני הקטרת ועושה מהם מרכב,

והראה לו שסביב החר עומדים אלפים ורבבות שונאים ועושים סעדות ושמיחים, וכליזמר מזמרים ומרקדין, והשמחה היא, שאיזה פת מהם חושב אחד ובא על איזה חכמה איך לעלות אל החר, ואזי עושים שמחה גדולה וסעדה ומזמרים וכו'. וכן כל פת וכת מהם, רק שזה הדף של אלו הנמוסים שמגן עליה, מגן עלי.

ובראש החר היה נסר, (שקורין טאבליצע), והיה כתוב שם הנמוסים של הדף המגן עליו מאיזה אמה הוא, רק מחמת שהחר גבוה אין יכולים לקרות אותו הכתב, רק למטה היה טאבליצע, והיה כתוב שם, שמי שיש לו כל השנים, יכול לעלות אל החר.

ונתן השם יתברך שגדל עשב במקום שצריכין לעלות אל החר, ומי שבא לשם, היה נופלים לו כל השנים, הן שהיה הולך ברגליו, הן שהיה רוכב, הן שהלך בעגלה עם בהמות, היה נופלים כל השנים. והיו מנחים שם חמרים חמרים של שנים כמו הרים הרים.

אחר כך לקחו אותן האנשים הנ"ל, וחזרו והעמידו יחד את הפארעט כבראשונה,

וּמַעֲשֵׂינֵינוּ אֶת הָאָדָם בְּאֵלוֹ הַקְּטָרֶת, וְאוֹתוֹ
הָאָדָם חוֹשֵׁב בְּמַחְשַׁבְתּוֹ מִה שְׂרוּצָה לְרֹאוֹת
וְלִידַע, וְאֲזִי יֵדַע הַכֹּל.

וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עֲצָמוֹ: מֵאַחַר שֶׁכָּבַר כָּלָה זְמַן רַב
בְּשִׁבִיל זֶה, שִׁימְתִין עוֹד עַד אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ
הַחֹדֶשׁ, וְאֲזִי עֲשֵׂה לוֹ הַחֲכָם-כֵּן כַּנֶּל, וְעֵשֶׂן
אוֹתוֹ עִם הַקְּטָרֶת, כַּנֶּל, וְהִתְחִיל לְרֹאוֹת
אֲפָלוֹ מִה שֶׁהָיָה נַעֲשֵׂה עִמּוֹ קֹדֶם הַלְּדָה, בְּעֵת
שֶׁהָיָה הַנְּשֻׁמָּה בְּעוֹלָם הָעֲלִיוֹן,

וְרָאָה שֶׁהָיוּ מוֹלִיכִין הַנְּשֻׁמָּה שְׁלוֹ דֶּרֶךְ כָּל
הָעוֹלָמוֹת, וְהָיוּ מְכַרְזִין וְשׂוֹאֲלִין: מִי שִׁישׁ לוֹ
לְלַמֵּד חוֹב עַל זֹאת הַנְּשֻׁמָּה יָבוֹא. וְלֹא הָיָה
נִמְצָא אֶחָד לְלַמֵּד חוֹב עֲלֵיהָ.

בְּתוֹךְ כֵּן בָּא אֶחָד וְרִץ וְצָעַק: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!
שְׁמַע תְּפִלָּתִי. אִם זֶה יָבוֹא לְעוֹלָם, מִה לִּי
לַעֲשׂוֹת עוֹד, וְעַל מִה בְּרֹאֲתֵנִי? וְזֶה הָיָה
הַסֵּמֶךְ מ"ם. (הֵינּוּ זֶה שֶׁצָּעַק כָּל זֶה הָיָה הַסֵּמֶךְ
מ"ם בְּעֲצָמוֹ). וְהַשִּׁיבּוֹ לוֹ: זֹאת הַנְּשֻׁמָּה צְרִיכָה
לִירֵד לְהָעוֹלָם בְּיָדֵינוּ, וְאַתָּה חֲשֹׁב לָךְ עֲצָה.
וְהָלֶךְ לוֹ.

וְהוֹלִיכּוּ אֶת הַנְּשֻׁמָּה עוֹד דֶּרֶךְ עוֹלָמוֹת, עַד
שֶׁהִבִּיאוּ אוֹתָהּ לְהַבִּית־דִּין שֶׁל מַעֲלָה כְּדִי
לְהַשְׁבִּיעַ אוֹתָהּ שֶׁתֵּרֵד לְהָעוֹלָם.
וְאוֹתוֹ הָאִישׁ עֲדִין לֹא בָּא, וְשָׁלְחוּ אַחֲרָיו
שְׁלִיחַ, וּבָּא וְהִבִּיא עִמּוֹ זֶקֶן אֶחָד, שֶׁהָיָה כָּפוּף
כְּדֶרֶךְ הַזֶּקֶן, שֶׁהָיָה מְכִיר עִמּוֹ מְכָבֵר (הֵינּוּ

שֶׁהִבְעֵל-דָּבָר הָיָה לוֹ הַפְּרוֹת עִם זֶה הַזֶּקֶן הַכָּפוּף
מְכָבֵר),

וְשָׁחַק וְאָמַר: כִּבְרַת נְתַתִּי לִי עֲצָה. רִשְׁאֵי הוּא
לִילְךָ לְהָעוֹלָם. וְהִנִּיחוּ אֶת הַנְּשֻׁמָּה וְיָרְדָה
לְהָעוֹלָם. וְהָיָה רוֹאֵה כָּל מַה שֶׁעָבַר עָלָיו מִתְחִלָּה
וְעַד סוֹף, וְאִיךָ נַעֲשֵׂה מְלָךְ, וְהַמְלָחְמוֹת שֶׁהָיָה
לוֹ וְכו'.

(וְלִקְחָ שְׁבוּיִים, וּבְתוֹכָם הָיָה יַפְת־תַּאֲרַר, שֶׁהָיָה לָהּ כָּל מִינֵי
חֵן שֶׁבְּעוֹלָם, רַק שֶׁזֶה הַחֵן לֹא הָיָה מְעַצְמָהּ, רַק שֶׁהָיָה תּוֹלָה
עָלֶיהָ דּוֹמִיטִי, וְאוֹתוֹ הַדּוֹמִיטִי הָיָה לוֹ כָּל מִינֵי חֵן, וּמַחֲמַת זֶה
נִדְמָה שִׁישׁ לָהּ כָּל מִינֵי חֵן.
וְעַל אוֹתוֹ הָהָר אֵינָם יְכוֹלִים לָבוֹא, רַק חֲכָמִים וְעֹשִׂירִים
וְכו') (וְיֹתֵר לֹא הִגִּיד),
וַיֵּשׁ עוֹד הַרְבֵּה מְאֹד בְּזֶה. (מִן וְלִקְחָ שְׁבוּיִים עַד הַסּוֹף לֹא
נִכְתַּב כְּרֵאוֹי כְּמוֹ שֶׁסָּפַר).

מִזְמוֹר לְדָוִד בְּכַרְחוֹ וְכו'. ה' מִה רַבּוֹ צָרִי, רַבִּים קָמִים עָלַי וְכו'. וְאַתָּה
ה' מְגֹן בְּעַדִי, כְּבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי. קוֹלִי אֶל ה' אֶקְרָא, וַיַּעֲנֵנִי מִהָר
קִדְשׁוֹ סֶלָה, הַר הַנֶּל. אֲנִי שִׁכַּבְתִּי וְאִישָׁנָה, כַּנֶּל. הַקְּצוֹתִי וְכו'. לֹא
אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם וְכו'. כִּי הִפִּיתָ אֶת כָּל אוֹיְבֵי לְחִי, שְׁנֵי רַשָּׁעִים
שִׁבְרָתָהּ, כִּי הָיוּ נוֹפְלִים לָהֶם הַשְּׁנַיִם כְּשֶׁרָצוּ לַעֲלוֹת אֶל הָהָר. עַל עַמְּךָ
בְּרַכְתָּהּ סֶלָה (תְּהִלִּים ג).

עֲמֵד וְהִתְבּוֹנֵן בְּכֹל אוֹת אֵלֹהִים: אִם בְּעַל-נַפֶּשׁ אַתָּה, תִּשָּׂא בְּשֹׁרֶךְ
בְּשִׁנְיָה, וְנַפְשֶׁךָ תִּשָּׂא בְּכַפְּךָ. תַּעֲמֹד מִרְעִיד וּמִשְׁתּוֹמֵם, תִּסְמַר
שְׁעֵרוֹת רֵאשֶׁךָ וְתִשׁוּב תִּתְפַּלֵּא בְּדַבְרֵימָה הָאֵלֹהִים, הַעוֹמְדִים בְּגַבְהֵי
מְרוֹמִים.

שאלות לחידודא

כחן 38אך:

מעשה ז' מזבוב ועכביש (2)

- עם זקן.
- עם זקן כפוף.
- ו. מה עשה הס"מ עם הזקן?
 - בכה.
 - שחק.
 - קפץ.
- ז. בסוף ירדה הנשמה לזה העולם?
 - לא.
 - כן.
 - נתעכב.
- ח. מי היה בתוך השבויים שלקח המלך?
 - זקן.
 - ילד.
 - יפת תואר
- ט. האם למדת את המעשה השבוע?
 - כן
 - לא
 - חלק

- א. מה קרה למי שעבר בעשב שליד ההר הגבוה?
 - נפלו לו כל השיניים.
 - נסתמים האזניים.
 - לא היה יכול לילך
- ב. איזה דף שמר על המלך ועל ההר הגבוה?
 - של הערבים .
 - של ישראל.
 - של שבעים אומות.
- ג. עם כמה אנשים הלך המלך, לחפש חכם ?
 - עם שני אנשים.
 - עם מנין אנשים.
 - לבד.
- ד. מה צעק הס"מ?
 - אם יבוא זה לעולם מה לי לעשות עוד.
 - שירד לעולם.
 - הצילו.
- ה. עם מי הגיע הס"מ?
 - לבד.

אם זה הדף מגן עליך אין אתה צריך להתיירא משום דבר

בעומק המעשה

מי רץ? ומי צעק? ומי הלך לו? ומי שחק?

תשובות על מעשה ז' מזבוב ועכביש (1)

באיזה עוד מעשה כתוב - המילים האלו "חבל חבל" ? במעשה ח' מרב ובן יחיד

זכה בהגרלה

נחמן עובד - צפת

דוד יהודה גולן - ירושלים

נחמן פרקוביץ - בית שמש

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com